



Kristine Bjerg Skræddergaard
projektmedarbejder i Folkekirken
Uddannelses- og Videnscenter

Kend typerne

– 4 typer, som folkekirken ikke har så let ved at hverve som frivillige

Det er ikke alle typer af mennesker, folkekirken har lige godt fat i, når det kommer til at rekruttere frivillige. Det viser den undersøgelse af frivilligheden i folkekirkenes sogne, som Folkekirken Uddannelses- og Videnscenter netop har udgivet.

Kirken har succes med at tiltrække kvindelige pensionister med en mellemlang videregående uddannelse som f.eks. pædagog, sygeplejerske eller journalist, mens 4 andre typer er mere uopnåelige. Også selv om de gerne vil være frivillige i andre sammenhænge i samfundet. Det gælder mænd, personer under 50 år og personer med enten en meget kort eller en meget lang uddannelse.

Nogen vil måske indvende, at det ikke er så overraskende, at det netop er kvindelige pensionister med mellem-lange uddannelser, der er mest åbne over for at være frivillige, når det også er dem, der bruger folkekirken mest. Men mange af de 4 andre typer benytter også folkekirken jævnlige. F.eks. har næsten hver 5. af alle mænd og flere end hver 3. af alle personer med en lang videregående uddannelse været til et kulturelt arrangement i folkekirken inden for det seneste år. Som kirke er det derfor værd at overveje, hvad man kan gøre for at tiltrække og fastholde de 4 andre typer frivillige.

Lad os se på, hvad der kendetegner de 4 andre typer:

Mænd

Ser man på, hvorfor mænd og kvinder begynder som frivillige, og hvilke typer opgaver de udfører, er der forskel mellem de to køn. Når mænd begynder som frivillige i folkekirken, fylder det mere for dem, at man kan gøre noget



for lokalsamfundet, og at man kan bruge sin faglighed, end det gør for kvinder. Når først de er begyndt som frivillige, er det kun ønsket om at bruge sin faglighed og have mulighed for at lære noget, der adskiller kønnene. Det peger en af interviewpersonerne også på:

”... Jeg vil da sige, det der med at læse tekster op, synes jeg, det kan jeg godt lide, fordi jeg synes, der rent teknisk ligger noget i at kunne forbedre sine teknikker, det synes jeg jo er helt fantastisk. Og når man arbejder med det og tænker over det og forbereder sig, fordi det tror jeg, man skal gøre, så får man også god feedback.”

Langt færre mænd end kvinder udfører praktiske opgaver som frivillige,

ligesom færre mænd påtager sig opgaver, hvor man er i direkte kontakt med deltagerne, som f.eks. aktiviteter med børn eller at være besøgsven. Til gengæld bruger flere mænd end kvinder tid på opgaver, der er direkte knyttet til gudstjenesten. Det kan f.eks. være at læse bønner op.

Personer med meget lange eller meget korte uddannelser

De frivilliges uddannelsesniveau betyder også noget for det frivillige arbejde. Halvdelen af de frivillige med lange videregående uddannelser vælger ved siden af andre opgaver ofte også at sidde i menighedsrådet. Det gør kun



Højtuddannede

Vil gerne gøre en forskel for andre

Vil gerne kunne bruge deres faglighed

Ønsker ikke praktiske opgaver

Er ligeglade med frivilligfester

Bliver ofte frivillig i forbindelse med menighedsrådsarbejde

hver 3. frivillige med meget kortere uddannelser.

Hvis vi kun ser på de frivillige, der ikke også sidder i menighedsrådet, har personer med lange videregående uddannelser en klart prioriteret liste af grunde til at begynde som frivillige. Den suverænt vigtigste er, at de gerne vil gøre en forskel for andre. 2. prioritet, som er næsten halvt så vigtigt for dem som den første, er det sociale. Og den 3. vigtigste grund er, at de kan bruge deres faglighed.

Denne prioritering skinner også igennem i de opgaver, de højtuddannede udfører. De laver færre praktiske opgaver end andre frivillige. Til gengæld laver de mest af alle andre typer opgaver. Ca. 45% af dem udfører opgaver, hvor man er i direkte kontakt med deltagerne, mens ca. 30% har opgaver, der involverer ledelse og administration. Deres procentdel for begge opgaver er markant større, end man ser blandt andre typer frivillige.

Mange sogne arrangerer fester for deres frivillige som en bonus ved arbejdet. Dem er frivillige med korte uddannelser som folkeskolen og erhvervsuddannelser glade for, mens frivillige med lange videregående uddannelser slet

ikke er interesserede i dem. De er til gengæld mere interesserede i kurser, end de øvrige frivillige er.

Personer i alderen 30-49 år

Personer i alderen 30-49 år, altså i den alder, hvor de fleste har hjemmeboende børn, begynder primært som frivillige for at gøre en forskel for andre. Næsten 3 ud af 4 angiver det som en grund, og det er en meget højere andel, end vi ser ved alle andre typer

frivillige. Samtidig er de 30-49-årige også meget mere tilbøjelige end andre til at begynde, fordi der er nogle aktiviteter, deres børn gerne vil deltage i. Flere end hver 4. af dem begynder af den grund.

Der ligger altså et potentiale i at rekruttere børnefamilier som frivillige i forbindelse med arrangementer. Og det potentiale skal ikke underkendes. En præst udtalte f.eks., at hun ”oprettede en legestue for de mindste fra 0 til 4 år, og den legestue, det blev så vigtigt et punkt rent socialt for de mødre og fædre, som var med, at de jo knyttede venskaber og blev familiære med kirken, og ad den vej kom ind i menighedsrådet f.eks. Eller blev frivillige til arrangementer. Det er nok den bedste vej, jeg har prøvet, hvis man snakker om at rekruttere frivillige. Meget effektivt.”

Faktisk blev 4 personer ud af et menighedsråd på 6-7 personer, hvervet fra legestuen. Inklusive formanden, fortæller hun.

Personer i alderen 30-49 år udfører sjældnere praktiske opgaver, og deltager oftere i aktiviteter i forbindelse med gudstjenesten end de øvrige frivillige. ■



Personer under 50

Vil gøre en forskel for andre

Kan rekrutteres via aktiviteter for børn

Ønsker ikke praktiske opgaver

Vil gerne deltage i aktiviteter i forbindelse med gudstjenesten

Foretrækker konkrete og afgrænsede opgaver